

slag er en meget betydelig Forøgelse, efter min Mening en for betydelig Forøgelse deraf.

Det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) nævnede forleden nogle Tal, der i Gaar bleve omtalte af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang). Det ærede Medlem harcellerede over Tallene og paastod, at det Eksempel, der var nævnt af det ærede Medlem fra Nyborg, var et konstrueret og tænkt Eksempel, og at noget lignende neppe i Praksis vilde kunne finde Sted. Heri kan jeg give det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds Ret. Det var et tænkt Eksempel, men ikke noget utænkeligt Eksempel, thi man kunde godt tænke sig noget saadant. Og naar man, altsaa under Forudsætning af, at disse Lovforslag vedtages, kan tænke sig, at en Mand kan komme til at betale lige ved 40 pCt. af sin Indtægt i Skat, saa er man betydelig højt oppe, selv om det Eksempel er konstrueret. Man behøver nu ikke at være i Besiddelse af meget stor Konstruktions-evne for at komme op i Nærheden af de Tal, som det ærede Medlem fra Nyborg forleden Dag holdt frem for os ved at tage Eksempler; som slet ikke ligge fjernt fra de Eksempler, som man træffer paa i det praktiske Liv. Jeg hævder derfor bestemt, at man ind under sine Overvejelser af det rigtige eller urigtige i at gaa til saa betydelige Forhøjelser som dem, her er Tale om; nødvendigvis maa tage Forholdene, som de nu en Gang ere ude i Kommunerne med i Betragtning og heller ikke undervurdere den Omstændighed, at man netop i dette Øjeblik staar i Begreb med at berøve Kommunerne det Statstilskud, som de hidtil have haft, et Forhold, der yderligere vil gøre Beskatningen paa Formue og Indtægt i Kommunerne særlig høj. Jeg maa her give det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) ganske Ret, naar han siger, at det er de mellemstore Indtægter og de mellemstore Formuer, som det i Kommunen i ganske særlig Grad gaar ud over.

Der blev, jeg tror, det var i Gaar, af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) sagt, at før udgjorde de direkte Skatter 18 pCt. af Statens samlede Indtægter og de indirekte 82 pCt., medens efter de sidst vedtagne Skattelove — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — de direkte Skatter nu udgøre 25 pCt. og de indirekte 75 pCt. Dette fremførte det ærede Medlem som en glædelig Omstændighed, og jeg kan give det ærede Medlem

Ret i, at denne procentvise Forskydning af Forholdet mellem indirekte og direkte Skatter er en Sejr for den Politik, som det ærede Medlems Parti har ført. Men det forekommer mig, at det vilde være ganske rimeligt, naar en saadan Forskydning finder Sted, da at stille det Spørgsmaal: Hvorledes har det virket for Skatteyderne, og hvorledes har det virket for Statskassen? Det er de to Faktorer, man har med at gøre i dette Spørgsmaal. Her tror jeg, at man neppe vil kunne paastaa, at Skatteyderne i al Almindelighed ere glade ved de Forandringer, der ere skete. Jeg tror end ikke, at det ærede Medlem vil paastaa, at de Toldlettelser, vi fik ved Revisionen af Toldloven for faa Aar siden, i nogen nævneværdig Grad, i en saadan Grad, som man havde tænkt sig det, ere komne Forbrugerne til gode. Jeg kan derfor ikke se bort fra, at hele dette Spørgsmaal ved den Maade, paa hvilken det gennem Aarene er træneret gennem den danske Rigsdag, har faaet noget mere teoretisk Betydning, end det har vist sig, at det kunde svare til, naar Teorien blev ført ud i Praksis. Se vi paa Statskassen, kan der neppe være nogen Tvivl om, at det Eksperiment, vil jeg sige, som den Gang blev gjort, har kostet Statskassen uhyre store Summer, som det nu er vor Opgave at bringe til Veje, og som man, hvad jeg begyndte min Tale med at sige, maa søge tilvejebragte under fuld Hensyntagen til de politiske Forhold, som de en Gang have udviklet sig, Forhold, som vi ere nødte til at tage Hensyn til ogsaa i dette Øjeblik. Dette er for mig alene Grunden til, at jeg mener, at man overhovedet bør kunne acceptere Forslagene, i hvert Fald gælder det en Del af de her fremlagte Forslag.

Jeg omtalte før, at man maatte se dette Forhold sammen med Forholdene, som de ere i Kommunerne. Jeg vil sige, at naar der samtidig i Landstinget er forelagt et Forslag, som gaar ud paa visse Forandringer med Hensyn til Skattereglerne i Kommunerne, er det ganske nødvendigt, at man i de Resultater, som man eventuelt kommer til med Hensyn til dette Lovforslag, ogsaa tager Hensyn til det Forslag om Indtægts- og Formueskat til Staten, der ligger paa Tingets Bord. Jeg vil til den ærede Ørdfører for Regeringspartiet (Jørgen Jensen) sige, at jeg ikke, som han, er ganske overbevist om, at den Maade, hvorpaa Ansættelsen til Indkomstskat sker i Kommunerne — og som jo danner Grundlaget for Ansættelsen